

Ruguri de toamnă

Ilustrații de Giorgian Gînguț

Cuprins

<i>Prefață</i>	5
Autoportret	9
Rugă de seară	11
Cântec de toamnă	12
Cântec pentru cireși	14
Cafeaua de dimineață	15
Pastel	16
Visul	17
Întrebări	18
Demult	19
Demi, demi	20
Dreptul de a visa	21
Litanie	22
Toamnă prea târzie	24
Povestea iernii	25
Invitație	26
Amintiri	27
Peisaj interior	28
Scrisoare Mamei	29
Pe pământul lui Coșbuc	30
Ruguri de toamnă	31
Șasezecișipatru	32
Rugăciune	33
Cântec de mai	34

Trenul	35
Dialog	36
Pianul	37
Coasa	38
Hrisov de toamnă	40
Viers	42
De ce?	43
Hotar	44
Nostalgie	45
Țărani bătrâni	46
Lăițuca	48
Amintiri cu trenuri și tinerețe	49
Mărul de la marginea gării	53
Pastel de toamnă	55
Urma	56
Poem pentru primăvara aceasta	57
Darul	58
Râpa	60
Și dragostea ta	61
Poveste	62
Poem târziu	64
Colind	65
Insula	66
<i>Postfață. Portret de scriitor</i>	68

Acum vreo câțiva ani
Dacă spui *zece* pare puțin,
Dacă zici *un deceniu* pare mai mult,
Asemeni unui pictor care se respectă
Mi-am zugrăvit un autoportret.
Îmi mai doresc și acum să fiu
Un ordonator de credite-cuvinte,
Tot un fel de scriitor,
Mai bătrân de-odată cu anotimpurile.
Straiele de duminică mi s-au cam decolorat,
O parte sunt de-a dreptul albe
Cum e Calea Lactee.
Dintr-un fel de bisectoare ascuțită
M-am rotunjit spre un semicerc
Iubirile-mi sunt tot mai grele,
Adevărate pietre de moară,
Par mai degrabă niște faruri
Abia zărindu-se din cețurile toamnei...
Și parcă mă stabilesc tot mai mult
Pe ulița iernii copleșitoare.
Adresa e tot pe Romană la 1 cu 3
Undeva, în miezului burgului
Și-al fetelor frumoase.
În ușa cămării străjuie mereu
O butelie cu vin vechi,
Ah, prieten adevărat,
Frate de cruce, ce mai veste-povestel!
Berea nu mai e prea folositoare
Nu de alta, dar face burtă.

Pe măsuța zisă birou

Sunt mai multe coli albe,

Deja am vreo două-trei creioane

Și-o gumă de șters nerozii,

Un pahar în care văd mereu

Jumătatea plină, gândind:

Mai este.

Iar strada acestor substantive-proprietăți

E strada mea:

De la vechea și duioasa

Uliță a copilăriei

Timpurile o îndreaptă către

Bulevardul senectuții și încet-încet

Spre drumul cenușii.

Numărul e același, tot par,

Tot înalt și în loc de pantofi de gală

Seamănă cu un baston,

Aceeași veche admiratoare afirmă

Că, încă, seamăn cu o integrală.

Mă cred tot mai vinovat

De toa(n)te relele lumii...

Poate mă mai iubești.

Din gând în gând îmi dăruiești

Clipe

Și mă doare că trece așa repede

Ca perseidele pe cer târziu de toamnă.

Zilele sunt tot mai scurte și mai reci

Tot mai aștern scrisori de dragoste

Cu pana albă de lebedă,

Cea dăruită de Dumnezeu

Și, iată,

Încă mai pot iscăli.

Rugă de seară

Motto: „Lung e drumul, largă-i zarea,
Bine c-o-nfrunzită cărarea,
N-a ști nime' că m-am dus
Numa' or vedea că nu-s!”

Doamne, spulberă lumină
Pentr-un bulgăr de țărână
Și-l frământă-n rug de mire
Și-l alintă c-o psaltire
Și-l coace printre cireși
Că mai e pân' la cules!
Iar de n-oi putea de dor
Către toamnă-o să mă-nsor
Cu căruța mea de stele
Și cu dragostele mele!
Iar la nuntă n-or să fie
Crizanteme peste mie
Fi-va somnul vântului,
Răcoarea pământului
Și o coasă-n vers de pleavă
O să taie prin otavă
Și o cute ce ascute
Iernile cu slove mute!
Tresărind ca horile
Plâng secerătorile
Și-un alean de pui de cuc
Râde-n drumul ce mă duc!

cute – piatră de gresie folosită pentru
ascuțit uneltele tăioase

Cântec de toamnă

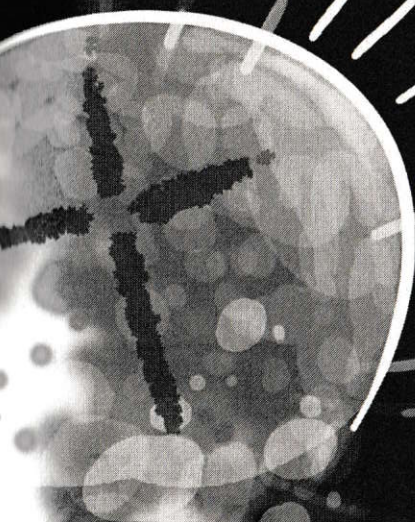
„Și mă dor
Și iar mă dor
Sub lumina zorilor!“
Ochi de ceas atârnă-n grinde
Toate blândele colinde
Care ard
Și iară ard
Cu flacăra de smarald.

Sub ruguri de ierni pârjol
Ce mă ard
Și ce mă dor,
Care vin
Și iară vin
Să ardă și să usuce
Inima crăpată-n cruce.

„Și mă dor
Multe mă dor
Sub culoarea stelelor!“

Libris.RO

respect pentru oameni și cărți

Cântec pentru cireși

Motto: „Cântecul ce-ades ți-l cânt,
Când te-adorm în ceas de seară,
Puiule, e-un cântec sfânt,
Vechi și simplu, de la țară!”

Uneori seara
Alteori noaptea
Între două hotărnicii de lumină
Asuprite de întuneric
Cireși înfloriți
Doi câte doi
Se plimbă pe ulițele primăverilor.
El ar vrea s-o sărute,
Ea nu dorește,
E cam romantică
Și-i ajunge lacrima petalelor.
Dar, totuși, se țin de mână.
Pe colbul Căii Lactee
Aștept, mereu,
Cu sufletul abur risipit
În râuri de noapte
O fată care ar putea purta
Conduri de argint.
Așa,
Mai înspre dimineață,
Visez că împrejmuiesc cu brațele
Sânii cireșilor de mai.
Măcar să picure izvorul
Pentru toți și pentru toate
Din preaplinul dragostei.

Cafeaua de dimineață

Știi, mi-aș fi băut liniștit cafeaua
 Sub o imagine de ploaie tăcută,
 Dar amintirea sânilor tăi, dulce,
 Nu prea-mi dădea pace.

Știi, mi-aș fi băut liniștit cafeaua
 În această sâmbătă de vino-ncoace,
 Dar gândul că te gândești încă la mine
 Nu prea-mi dădea pace.

Știi, mi-aș fi băut liniștit cafeaua,
 Dar o lungime de undă aluneca spre tine
 Și ideea că, poate, mai visezi la mine
 Nu prea-mi dădea pace.

Știi, mi-aș fi băut liniștit cafeaua
 Dar printre multe, alte năstrușnicii
 Mi se isprăvise și mierea de albine
 Și iar mi-am îndreptat visele spre tine.

Știi, mi-aș fi băut liniștit cafeaua
 Într-o tăcere netulburată, ancestrală și rece
 Doar că, o aritmetică simplă, construită bine,
 Îmi cerea să-mpart cafeaua cu tine.

Știi, mi-aș fi băut liniștit cafeaua...